

בש"פ 5844/21 - מדינת ישראל נגד חסין אבו זאייד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5844/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חסין אבו זאייד

בקשה שישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באלול התשפ"א (2.9.2021)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי
בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל

החלטה

1. זו בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966 (להלן: חוק המעצרים).

נגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 15.9.2019, המייחס לו עבירות רצח בכוונה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. בהחלטות קודמות של בית משפט זה פורטו העובדות הצריכות לעניין, ואין מקום לחזור עליהן (החלטת השופט י' עמית, בש"פ 3588/20) אומר רק בתמצית הדברים כי לפי כתב האישום, ביום 10.7.2019 הגיע המשיב לביתו של חברו עבד בדאווי (להלן: המנוח) בעיר לוד. לאחר מספר שעות שבהן שהו בבית, השניים ישבו יחס בסלון, ואז נטל המשיב חפץ חד ודקר את המנוח באמצעותו ולא חדל ממעשיו גם כאשר המנוח ניסה להימלט מפניו ואף לאחר

עמוד 1

שהתמוטט על הרצפה והתבוסס בדמו. המנוח מת מפצעיו לאחר שהמשיב דקר אותו 11 דקירות בצוואר; 9 דקירות ו-4 חתכים בחזה ובבטן; 9 דקירות ו-15 חתכים בגב; חתך בצוואר; דקירה בלחי; 2 דקירות בזרוע שמאל; ו-2 חתכים בכף יד שמאל.

2. המשיב נעצר עד תום ההליכים נגדו בהחלטה מיום 17.6.2021. מאז, מעצרו הוארך מעת לעת על ידי בית משפט זה (בש"פ 3588/20 (10.6.2020), השופט י' עמית; בש"פ 6050/20 (10.9.2020), השופטת י' וילנר; בש"פ 8362/20 (23.12.2020), הח"מ; בש"פ 1476/21 (10.3.2021), השופט נ' סולברג; בש"פ 3787/21 (8.6.2021), השופט ע' גרוסקופף).

לעניין התיק העיקרי, על פי המצוין בבקשה התקיימו עד כה עשר ישיבות הוכחות. נסתיימה פרשת התביעה, וקבועים כעת שלושה דיוני הוכחות נוספים שבהם תחל להתנהל פרשת ההגנה - לימים 30.11.2021, 11.1.2022 ו-30.1.2022.

3. בבקשתה להארכת מועד, מדגישה המבקשת את המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב, וטוענת כי לא ניתן לאיינה אלא במעצר מאחורי סורג ובריה. כן נטען כי קיים גם חשש משיבוש מהלכי משפט והימלטות מהדין, כעולה מכתב האישום. כך משעה שמיוחס למשיב ניסיון להעלים ראיות, וכך משום הימלטותו כנטען לשטחי הרשות הפלסטינית לאחר ביצוע הרצח המיוחס לו.

לעניין קצב התקדמות המשפט, טוענת המבקשת כי זה התעכב לא מעט בשל התפשטות נגיף הקורונה המשליכה על אפשרות התקיימות הדיונים; ועם זאת מפנה המבקשת להתקדמות שחלה בתיק. בא-כוח המשיב מצידו מתנגד לבקשה, כך לנוכח קצב ההתקדמות האיטית של ההליך והתקופה הארוכה שבו שוהה המשיב במעצר. כפי שטען בעבר, וכך ביתר שאת עם התארכות ההליך העיקרי ומשך המעצר, שב ועמד בא-כוח המשיב על כי שומה על בית המשפט לנהל את התיק מיום ליום, והעובדה שלא כך נעשה היא כשלעצמה מצדיקה את שחרורו של המשיב מן המעצר מאחורי סורג ובריה; שכן, לגישת בא-כוח המשיב איך מדובר אך בהתארכות ההליך אלא בניהולו בניגוד לחוק. עוד ציין בא-כוח המשיב כי כיום נמצאים הצדדים במשא ומתן בניסיון להגיע להסכמות, וזאת ביוזמת בית המשפט; ועם זאת הוסיף כי בישיבה הקרובה הקבועה לדיון הוא מתכוון לטעון ש"אין להשיב לאשמה"; כך שהידרשות לטענה זו תיארך זמן; ואם תידחה ממילא סיום המשפט עוד רחוק.

לבסוף הפנה בא-כוח המשיב לכך, שההימלטות מהדין המיוחסת למשיב בכתב האישום, אין בה ממש כפי שהתברר לדבריו במהלך שמיעת ההוכחות. יצוין כבר כעת, כי לעניין הטענה האחרונה השיב בא-כוח המבקשת כי ככל שבא-כוח המשיב סבור כי חל כרסום בחומר הראיות, נתונה בידו האפשרות לפנות בבקשה מתאימה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי. ואכן כך.

דיון והכרעה

5. משעינתי בכתובים והוספתי והיטיתי אוזן לטיעוני באי כוח הצדדים בעל-פה, הגעתי לכלל דעה כי הבקשה דינה להתקבל.

חרף הזמן הרב שבו עצור המשיב, רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור היא זועקת, ודעתי היא שגם בנקודת הזמן הזאת ובראי האיזונים המתבקשים, לא ניתן לשנות מסטטוס המעצר מאחורי סורג ובריח שבו הוא נתון. זאת לא רק משום עבירת הרצח המיוחסת למשיב, המדברת בעד עצמה; אלא גם משום הנסיבות שבהן בוצעה המצביעות על אכזריות לשמה ומסוכנות כנגזרת ממנה. לכך מתווסף עברו הפלילי המכביד של המשיב שאף הוא מעיד על מסוכנותו; אמנם את רובן של העבירות ביצע כקטין, אך לא ניתן להתעלם מכך שעל אף גילו הצעיר יחסית, הספיק המשיב לצבור חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים שבגינן ריצה תקופות מאסר משמעותיות. ועוד יצוין כי לנוכח המיוחס למשיב בכתב האישום וחרף טענת בא-כוחו שלפיה במהלך שמיעת ההוכחות נתברר אחרת, לעת הזו קיים גם חשש ממשי להימלטותו של המשיב מאימת הדין.

אשר לקצב התקדמות ההליכים, אין אמנם מקום לטענתי מרחיקת הלכת של בא-כוח המשיב בדבר חוסר חוקיות הדבק בהליך בשל התמשכותו ואי שמיעתו מיום ליום; ועם זאת המשפט מתנהל בעצלתיים, וקצב התנהלותו רחוק מלהשביע רצון כפי שנאמר פעם אחר פעם בהחלטות קודמות. אכן לעת הזאת הסתיימה פרשת התביעה, ואולם רק דיון אחד קבוע בתקופת ההארכה הנוכחית ואף הוא לקראת סיומה; ושני דיונים בלבד קבועים לאחריה, ונראה שאין חולק שיידרשו דיונים נוספים. במצב דברים זה והגם שהעומס המוטל על בית המשפט המחוזי הוא מוכר וידוע, אין לי אלא לחזור על כך שנדרש לעשות כל מאמץ כדי לעבות את לוח שמיעת ההוכחות כדי להביא את ההליך לידי סיום בזמן מתקבל על הדעת בצפי פני עתיד.

6. משאמרתי את שאמרתי יש גם לחזור ולהזכיר את שקבע בית משפט זה יותר מפעם, והוא שאופן התקדמות ההליך העיקרי אינו שיקול שעומד בבדידותו (ראו בש"פ 2061/18 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 5 (29.3.2018); בש"פ 843/20 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 9 (26.2.2020)).

סופו של דבר מסוכנותו כי רבה של המשיב מכריעה גם זו הפעם את הכף. ומשכך, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 7.9.2021 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 35367-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשפ"ב (12.9.2021).

